

отлъчва, но пасторът продължава да я посещава и да се опитва да я върне в правия път (м, р. 1975 г., лахо, пастор на ББЦ в Стара Загора) (Иванова, Кръстев 2006: 171-172).

В списъка на еснафите в Истанбул, изготвен по нареждане на султан Мурад IV (1623-1640), десетият еснаф е на **циганиците-мечкадари**. Паул Тафернер, австрийски духовник, пътешествал в българските земи в далечната 1665 г., под въздействието на видяното, записва в бележките си: ... дойдоха трима българи с две големи и една малка мечка, като започнаха да ги карат да играят и скачат под звуците на гъдулка и дайре...” (Немски и австрийски пътеписи 1979: 107). „Опитомени мечки правеха своите номера. Веднъж видях едно малко момче съвсем голо да се бори с една дресирана мечка, което много се хареса...” (Английски пътеписи 1987: 234 – Ковъл 1675 г.). Преди Карнобат „Циганите, които се бяха разположили на катун съвсем наблизко, караха две мечки да играят на пътя ни под звука на няколко дайрета, акомпанирани от песните им” (Немски и австрийски пътеписи 1979: 369 – кап. Шад, 1740 г.). В проучванията си сръбският проф. Т. Вуканович посочва, че мечкадари се появяват в района на Косово-Метохия и Сърбия около 1735 г. “....Според сръбските предания цигани мечкадари е имало и при южните славяни в Куманово и Прешево (Южна Сърбия). ... В целия Балкански регион имало сравнително малък брой мечкадари. В старите времена техните центрове са били Румъния, Сърбия, Босна, Северна България...”

Между балканските цигани има легенди за произхода на танцуващите мечки: „Девица циганка забременяла без сексуална връзка с мъж. Торможена от близките си, била толкова отчаяна, че решила да се хвърли в реката. Но когато отишла на брега, водата започнала да се отдръпва и тя не могла да влезе в нея, за да се хвърли. Тогава от реката се показал мъж и ѝ казал: „Момиче, не се разкайвай за своята бременност. На тебе ти е дадено да родиш животно, което ще може да работи, както работи мъжа”. Тя се върнала в къщи и родила мече. Когато порастнало, циганин го научил да танцува и да прави различни трикове. Така те стават мечкадари и кръстосват с животни си по целия свят” ... Подобна легенда съществува и за произхода на маймуната. Тя била родена от девица с името Айкуна... (Vukanovic 1959: 106-108).

След официалната отмяна през 1856 г. на робството в Дунавските княжества Влашко и Молдова започва усилено разселване на циганите в Балканските земи. Това е третата миграционна циганска вълна, на която едната движеща сила са румъноезичните рудари/ лудари (урсари/